

РЕШЕНИЕ

№ 1680

гр. Варна, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и трети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Симона Р. Донева

като разгледа докладваното от Наталия П. Неделчева Въззивно гражданско дело № 20223100502637 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е образувано по жалба вх. №17576/21.11.2022г. на В. И. С. ЕГН ***** и И. П. С., ЕГН ***** срещу ОТКАЗА НА ЧСИ ДА ПРЕКРАТИ производството по изп. дело №20198080400223. Жалбоподателите излагат, че с молба -възражение вх № 8690 от 12 юли 2022 г. поискали от ЧСИ Захари Димитров да прекрати производството по посоченото изп. дело, водено срещу тях от „АМС БЪЛГАРИЯ“ ООД ЕИК *****, гр. София, като изложили подробно фактите, от които следвал изводът, че вземанията срещу тях са погасени по давност към 17.12.2016 г и взыскателят не е можел да ги купи на 24.04.2019 г. С писмо, изх №19715 от 08.11.2022г връчено на 09.11.2022г., ЧСИ ги уведомирал, че отказва да прекрати изпълнителното дело. Жалбоподателите молят така постановеният отказ да бъде отменен като незаконосъобразен. На първо място излагат, че не е направен в предписаната от закона форма. На следващо място твърдят, срещу тях са предприети от ЧСИ принудителни мерки за събиране на вземания по претенции на „АМС БЪЛГАРИЯ“ ООД, които произтичат от договор за цесия, сключен с „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД. Твърдят, че цесията на вземанията им не им е била съобщена. Считат, че изпълнителното дело следва да бъде прекратено, защото вземанията на „РАЙФАЙЗЕНБАНК“ АД към дата 24.04.2019 г са погасени по давност и Банката е нямала какво да прехвърли на купувача. Твърдят, че са били издадени заповед № 12752 от 20.12.2011 г за изпълнение на парично задължение въз основа на банкови документи по чл 417 от ГПК за всички посочени задължения и изпълнителен лист от 27.12.2011г., предвид което, считано от 27.12.2011 год започва спрямо тях е започнала да тече погасителната давност на вземанията, която е изтекла на 27.12. 2016 год. В този срок изпълнителни действия срещу тях не са били предприемани. С договора за цесия от 24.04.2019 год вземанията не са могли

могат да бъдат новирани, тъй като вече са били погасени по давност към дата 27.12.2016 г когато изтича петгодишният давностен срок за изпълнение на задълженията по прекратения банков договор и изпълнителния лист, издаден от ВРС. По изложените съображения молят да бъде отменен отказа на ЧСИ Захари Димитров като постановен в нарушение на закона, като бъде поставено прекратяване на производството по изп дело № 20198080400223 поради това, че вискателят не е носител на вземанията. В жалбата се съдържа и искане за спиране на изпълнението, извършвано принудително от трудовото възнаграждение на В. И. С., до изясняване на фактическата обстановка и вземане на решение по спора.

Чрез депозираното възражение, вискателят „АМС БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК № ***** и със седалище и адрес на управление гр. София, Област София, Община „Столична“, Район „Оборище“, ул. „*****“ № 7, ет. 3, представлявано от Управителя И А А, изразява становище за допустимост, но неоснователност на жалбата. Твърди, че към момента на депозиране от длъжниците на възражения с вх. № 8690/12.07.2022 г., както и към момента на депозиране на жалбата с вх. №17576/21.11.2022г., не са били налице законовите предпоставки по чл. 433, ал. 1 от ГПК за прекратяване на изпълнително дело № 223/2019 г. по описа на ЧСИ Захари Димитров, предполагащи бездействие на вискателя за период, по-дълъг от две години, респективно по чл. 433, ал. 2 от ГПК за неговото приключване. Длъжниците В. И. С. и И. П. С. са поискали прекратяване на изпълнително дело № 223/2019 г. с твърдения за и на основание изтекла погасителна давност, което основание е извън обхвата на изрично изброените в чл. 433 от ГПК, съответно считам, че е недопустимо възражението за изтекла погасителна давност да бъде разгледано и решено в рамките на производство по чл. 435 от ГПК. По изложените съображения се моли жалбата да бъде оставена без уважение.

По делото са приложени писмените обяснения на съдебния изпълнител във връзка с подадената жалба, в които се излагат доводи за нейната неоснователност. ЧСИ счита, че не са налице предпоставките за прекратяване. Излага, че твърденията на длъжниците че изпълнителното производство следва да бъде прекратено, защото вземанията на „Райфайзенбанк“ АД към дата 24.04.2019 г. са погасени по давност, както и, че не са уведомени за сключената цесия са извън обхвата на изрично изброените основания в чл. 433 от ГПК, поради което не следва да се разглеждат в производството. По изложените съображения счита, че постановеният отказ да бъде прекратено изпълнителното дело е законосъобразен.

Съдът, след като взе предвид становището на страните, доказателствата приложени по делото, както и мотивите на съдия-изпълнител приема за установено от фактическа и правна следното:

Изпълнително дело №20198080400223 е образувано на 07.06.2019г. в кантората на ЧСИ З. Димитров въз основа на подадена писмена молба от АМС БЪЛГАРИЯ ООД, ЕИК *****, ведно с приложен Изпълнителен лист, издаден на 27.12.2011г. от ВРС на основание Заповед за незабавно изпълнение по ЧГД №20864/2011г. на ВРС, VIII с-в, с който В. И. С., ЕГН ***** и И. П. С., ЕГН: ***** СА ОСЪДЕНИ да заплатят парично задължение в полза на РАЙФАЙЗЕНБАНК ЕАД С ЕИК 831558413.

Към молбата за образуване на изп. Дело са приложени още и Рамков

договор за прехвърляне на вземане от 02.08.2017г., сключен между РАЙФАЙЗЕНБАНК ЕАД С ЕИК 831558413 и АМС БЪЛГАРИЯ ООД С ЕИК *****, Приложение № 1А към Конкретен договор за цесия от 24.04.2018 г., Приложение №1 към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземане; Констативен протокол, уведомление и разписка от ЧСИ Даниела Петрова-Янкова, удостоверяваща връчването на Уведомление за Рамков Договор за продажба и прехвърляне на вземания от 02.08.2017 г., сключен между РАЙФАЙЗЕНБАНК ЕАД С ЕИК 831558413 и АМС БЪЛГАРИЯ ООД С ЕИК ***** и конкретен договор за цесия, сключен на 24.04.2018 г. на длъжниците В. И. С., с ЕГН: ***** и И. П. С., с ЕГН: *****.

По молба на вискателя са извършени справки, след което са наложени заповори върху всички валутни и левови банкови сметки на В. С. открити при ИНВЕСТБАНК АД, както и заповор върху трудовото възнаграждение, което получава от работодателя ИНВЕСТБАНК АД.

По молба на вискателя са извършени справки и са наложени заповор върху всички валутни и левови банкови сметки на И. С., открити при ИНВЕСТБАНК АД, РАЙФАЙЗЕНБАНК ЕАД и БАНКА ПИРЕОС БЪЛГАРИЯ АД.

Държавата е присъединена като вискател по делото въз основа на издадени удостоверения от ТД на НАП - гр. Варна

С писмо вх. №9780/21.06.2019г. ИНВЕСТБАНК АД уведомява ЧСИ, че вземанията на длъжника И. С., по откритите в банката сметки са заповорирани в изпълнение на разпореждането на ЧСИ.

Съобщение за образуване на изпълнително дело с изх. № 10770/11.06.2019 г. до И. П. С. е прието за редовно връчено на основание чл. 47 от ГПК и приложено по делото считано от 03.08.2019г.

На 11.05.2021г. вискателят депозира молба вх. № 6125/11.05.2021г. за извършване на справки в НАП за имущественото състояние на длъжниците.

С разпореждане от 01.09.2021г. ЧСИ постановява извършване на справки в НАП относно длъжниците.

С разпореждане на ЧСИ от 22.12.2021г. е наложен заповор върху трудовото възнаграждение на В. С..

Със заповорно съобщение от 04.01.2022 г. е наложен заповор върху трудовото възнаграждение което В. И. С. получава от ОБЩИНА ВАРНА.

На 12.07.2022 г. в деловодството на ЧСИ Захари Димитров е депозирано Възражение-молба с вх. № 8690 от В. И. С. и И. П. С., съдържащо искане за прекратяване на изпълнителното производство.

След изпращане на възражението за становище на вискателя АМС България ООД, с разпореждане от 08.11.2022 г., ЧСИ оставя без уважение подаденото възражение вх. № 8690 от 12.07.2022г., за прекратяване на изпълнителното дело.

На 21.11.2022 г. длъжниците депозират жалба вх. №17576, по която е образувано настоящото производство,

За да се произнесе, по допустимостта на жалбата, съдът съобрази следното:

Предмет на обжалване е отказът на ЧСИ да прекрати изп. производство, като се съдържа и искане за спиране изпълнението на осн. чл. 438 ГПК.

Съгласно чл. 435, ал.2, т.6 ГПК в редакцията, публикувана в ДВ бр. 86/2017г., длъжникът може да обжалва отказа на съдебния изпълнител да прекрати принудителното изпълнение.

Следователно, жалбата е допустима тъй като е подадена в срока по чл. 436 ГПК срещу акт, подлежащ на обжалване и от лице, имащо правен интерес.

За да се произнесе по нейната основателност, настоящият състав съобрази следното:

В разпоредбата на чл. 433, ал.1 ГПК са изчерпателно изброени хипотезите, при наличието на които изп. производство се прекратява.

Действително, върху /гърба на/ изп. лист, по който е образувано изп. дело №4/12, е налично отбелязване, че на 28.05.2019г. ЧСИ е постановил прекратяване на изп. дело №4/12г., на осн. чл. 433, ал.1, т.8 ГПК, като последното изп. действие е от 07.02.2015г.

Наличието на предходно изпълнително дело обаче, прекратено на осн. чл. 433, ал.1, т.8 ГПК, а именно в хипотеза когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на повече от 2 години, не е пречка да бъде образувано ново изп. дело пред същия или друг ЧСИ, нито е основание такова ново дело да бъде прекратено.

Липсата на активни действия от страна на вискателя касаят конкретното изп. дело, но не го лишават от възможността, след прекратяване на изп. дело на това основание – чл. 433, ал.1, т.8 ГПК, да образува ново изп. дело ако изп. основание е валидно и вземането по него не е било погасено.

Настоящото изп. дело №20198080400223 е образувано на 07.06.2019г., като последното изпълнително действие е налагане на заповест за спиране на сметките на длъжника И. С. в ИНВЕСТБАНК АД, за което банката уведомява ЧСИ с писмо вх. №9780/21.06.2019г.

Последващият документ е молба вх. №6125/11.05.2021г., с който вискателят иска извършване на справки за имущественото състояние на длъжниците, като с разпореждане от 01.09.2021г. ЧСИ е постановил извършването на такива, но заповест върху трудовото възнаграждение на длъжника В. С. е наложен едва 22.12.2021г.

Според разпоредбата на ал. 1, т. 8, чл. 433 ГПК, производството се прекратява когато вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, с изключение на делата за издръжка. Идеята на законодателя е да бъдат прекратени тези производства, вискателят

по които, с пасивното си поведение демонстрира незаинтересованост от събирането на вземането. С настъпването на основанията, визирани в цитираната норма, прекратяването на изпълнението, схванато като изпълнително правоотношение настъпва по силата на закона. Постановлението на съдебния изпълнител само прогласява настъпването на някое от визираните в чл. 433, ал.1 ГПК основания, то има декларативно, а не конститутивно действие. Значението, придадено му от закона налага извода, че постановлението на съдебния изпълнител не е условие за прекратяване на изпълнението и поради това неговото настъпване не е предпоставено от издаване на постановлението. / в този см. Решение № 31 от 9.09.2010 г. на ВКС по т. д. № 400/2009 г., II т. о., ТК, постановено на осн. чл. 290 ГПК и имащо характер на задължителна практика/.

Според разясненията, съдържащи се в т. 10 от ТР 2/2013 от 26.06.2015 год. на ОСГТК, давността се прекъсва с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от взыскателя и или е предприето по инициатива на съдебния изпълнител по възлагане от взыскателя): насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело, изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

Настоящият състав счита, че по изпълнителното дело, последното изпълнително действие е било налагането на заповест върху банковите сметки в ИНВЕСТБАНК АД на 21.06.2019г.

След тази дата до датата – 11.05.2021г., на която взыскателят депозира молба за проучване на имуществото на длъжниците други изп. действие не са били извършвани. Самата молба не прекъсва давността, а заповестта върху трудовото възнаграждение на длъжницата С. е наложен на 22.12.2021г., т.е. след изтичане на двугодишния период от последното изп. действие.

Предвид което съдът намира, че поради неизвършване на никакви изпълнителни действия в период от 2 години, изтекъл съответно на 21.06.2021г., са били налице предпоставките за прекратяване на изпълнителното производство на осн. чл. 433, ал.1, т.8 ГПК

Следва да се има предвид, че с настъпване на основанията по чл.433 ал. 1 т. 8 от ГПК изпълнителното правоотношение се прекратява по силата на

закона, т.е. прекратяването настъпва по право, поради което постановлението на съдия – изпълнителя само констатира настъпилото прекратяване. Съгласно разясненията, съдържащи се в ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ 2/2013 от 26 юни 2015 год., без правно значение е дали съдебният изпълнител ще постанови акт за прекратяване на принудителното изпълнение и кога ще направи това. Прекратяването на изпълнителното производство става по право, като новата давност е започнала да тече от предприемането на последното по време валидно изпълнително действие.

По изложените съображения, съдът намира, че отказът на ЧСИ да прекрати изп. производство е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Във всички случаи на прекратяване на принудителното изпълнение съдебният изпълнител служебно вдига наложените запори и възбрани, като всички други предприети изпълнителни действия се обезсилват по право, с изключение на изпълнителните действия, изграждащи тези изпълнителни способности, от извършването на които трети лица са придобили права (напр. купувачите от публична продажба), както и редовността на извършените от трети задължени лица плащания. Предвид което и наложения по вече прекратеното изп. Дело заповест на трудовото възнаграждение следва да бъде служебно заличен от ЧСИ.

Следва се отбележи обаче, че извън правомощията на ЧСИ е да преценява, дали вземането по изп. лист е погасено по давност. При наличие на такива съображения, длъжникът следва да заведе исково производството за да оспори вземането, за събирането на което е образувано изп. дело, по реда на чл. 439 ГПК, в което съдът ще изследва ново-настъпилите факти относно изпълнителното основание. Съдебният изпълнител не е компетентен да се произнесе по възраженията за съществуването на изп. основание /вкл. и действието на договора за цесия/, нито те представляват основание за прекратяване на изп. производство.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба вх. №17576/21.11.2022г. на В. И. С. ЕГН ***** и И. П. С., ЕГН ***** **ОТКАЗЪТ** на ЧСИ З. Димитров рег.№808 от 08.11.2022г. ДА ПРЕКРАТИ производството по изп. дело №20198080400223 на осн. чл.433, ал.1, т.8 ГПК като указва на ЧСИ да предприеме нужните действия по прекратяването му и служебното вдигане на наложените запори и възбрани.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Копие от същото да се изпрати на ЧСИ Захари Димитров, рег. №808 на КЧСИ по изп. дело №20198080400223 за сведение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____